מבחן הלכות שבת תשע"ט – דיני הכנסת שבת, הדלקת נרות, תפלות השבת, קריאת התורה, קידוש, סעודות השבת והבדלה

1. מה לומדים מהפסוק "וקראת לשבת עונג"?

א. שצריך לקדש במקום עונג (סעודת) שבת.

ב. שצריך לענג את השבת במאכל ובמשתה.

ג. שהסעודה שאחרי הקידוש יכולה להיות אפילו כזית מין ודגן או רביעית יין, שגם הם נקראים "עונג".

ד. שצריך לקדש לפני עונג (סעודת) שבת.

2. על פי רבנו הזקן (בסי' רמב סעיפים יב-יג) האם ראוי לקחת ללחם משנה או לאכילה בשבת, פת (ישראל) שלא נאפתה לכבוד שבת?

א. ללחם משנה לא, אבל לאכילה כן.

ב. כן, בתנאי שנאפתה בבית.

ג. ללחם משנה כן, אבל לאכילה לא.

ד. לא.

ה. כן.

3. האם האדם חייב לעסוק בעצמו בצרכי השבת או שיכול לעשות זאת על ידי משרתים?

א. חובה לעשות בעצמו כל צרכי השבת אפילו אדם חשוב, כי זהו כבודו שמכבד את השבת.

ב. אינו חייב לעסוק בעצמו, אלא רק מצד "מצווה בו יותר מבשלוחו".

ג. חובה לעסוק בעצמו, אלא אם כן הוא אדם חשוב שאין דרכו להתעסק בעצמו.

ד. כל אדם חייב לעשות לפחות איזה דבר לכבוד שבת, אך שאר צרכי השבת הם רק מצד "מצוה בו יותר מבשלוחו".

4. באיזו אצבע מתחילים לגזור הצפרניים ביד שמאל ובאיזו אצבע מסיימים אותה ביד ימין?

א. מתחילים בקמיצה ומסיימים בזרת.

ב. מתחיים בקמיצה ומסיימים באגודל.

ג. מתחילים באצבע ומסיימים בזרת.

ד. מתחילים באמצע ומסיימים באגודל.

5. לפי פסק רבנו בסידורו לענין בין השמשות, במה נחלקו הגאונים ורבנו תם (לשיטת הב"י)?

א. לדעת גאונים בין השמשות מתחיל מיד לאחר השקיעה (האמיתית) ונמשך עשרים דקות (בארץ ישראל בימים השוים), ומיד לאחר מכן הוא הלילה.
לדעת ר"ת בין השמשות מתחיל לאחר מהלך ג' מיל ורבע (58 דקות) מהשקיעה ונמשכת ג' רבעי מיל (13.5 דקות), ורק לאחר מכן מתחיל הלילה.

ב. לדעת הגאונים הלילה מתחיל בצאת ג' כוכבים בינוניים, ואילו לדעת ר"ת בצאת ג' כוכבים קטנים.

ג. לדעת ר"ת הלילה מתחיל בצאת כל הכוכבים כמו בזמן עלות השחר.

6. מה הם ההבדלים בין תוספת שבת, קבלת שבת ובין השמשות?

א. בזמן בין השמשות ניתן לעשות מלאכות של תורה על ידי גוי לצורך גדול או לצורך מצוה, ואילו אחרי קבלת שבת אם הוא הרבה זמן קודם הלילה- מותר על ידי גוי אפילו לדבר הרשות.

ב. קבלת שבת אם הוא סמוך לשקיעה או בבנין השמשות, אסור אפילו על ידי נכרי לצורך מצוה או צורך גדול.

ג. תוספת שבת היא קבלת איסור עשיית מלאכה זמן מה לפני השקיעה. קבלת שבת היא קבלת השבת עצמה על ידי תפילת ערבית של שבת מבעוד יום ונאסר לעשות בעצמו איסורי דרבנן. בין השמשות אסור במלאכה מין התורה מספק, אך מותר לעשות בעצמו איסורי דרבנן לצורך גדול או לצורך מצוה עוברת.

ד. בזמן תוספת שבת ובין השמשות ניתן להתפלל מנחה, אבל אחרי קבלת שבת לא ניתן להתפלל מנחה.

7. "וכבדתו"- דרשו חכמים: "שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול"- מה זה מחייב להלכה?

א. שגם הטלית תהיה מיוחדת לשבת.

ב. שלא ילבש בשבת מכל מה שלבש בחול.

ג. שבשבת ילבש מלבוש אחר ממה שלבש בחול.

ד. שהמלבוש יהיה יותר נאה משל חול.

8. אף שעיקר מצות הדלקת נרות שבת אינו מעשה ההדלקה אלא ההנאה לאורו, בכל זאת, היות ומעשה ההדלקה היא התחלת המצוה, יש לה חשיבות, ולכן:

א. לכן מברכים מיד לאחר ההדלקה.

ב. אם הדליק ובירך במקום שמשתמשים בו בשבת ואח"כ הניח במקום שאין משתמשים בו- לא בירך לבטלה.

ג. המדליק (מוקדם) צריך לקבל עליו שבת לאלתר.

ד. אין להדליק ולברך במקום שאין משתמשים בו בשבת, אף אם יניח הנר אחר כך במקום שמשתמשים בו.

ה. נוסח הברכה היא "להדליק".

ו. אם הדליק ובירך סמוך לשקיעה- לא בירך לבטלה, אף אם לא נהנה ממנו.

ז. אין להדליק לפני פלג המנחה.

9. האם קבלת שבת תלויה בהדלקת נרות שבת?

א. להלכה לא, אבל המנהג שהנשים מקבלות השבת.

ב. להלכה: לאיש לא, לאשה כן.

ג. להלכה: המדליק כן, אבל שאר בני הבית לא.

ד. מעיקר הדין לא, אבל המנהג שכן.

10. אשה שלא הספיקה להדליק נרות שבת עד השקיעה, האם היא יכולה לומר לגוי להדליק עבורה בבין השמשות ושהיא תברך?

א. כן, כי עיקר המצווה הוא להנות מאור הנר, אבל רק נר אחד, ועל שולחן האכילה, ואף אם כבר דלוק שם נר אחר, זהו צורך גדול שהתירו בבין השמשות.

ב. א' נכונה, אך בתנאי שלא דלוק שם שום נר אחר.

ג. א' ב' נכונות, אלא שאם לא דלוק שמשום נר היא יכולה לומר לו להדליק שני נרות, כי זהו צורך מצוה שהתירו בבין השמשות.

ד. היא יכולה לומר לו להדליק נר אחד, אבל אינה יכולה לברך עליו מאחר וההדלקה נעשתה על ידי גוי.

11. מי שהגיע לבית הכנסת סמוך לשקיעה ועדיין לא התפלל מנחה והציבור החל להתפלל ערבית, האם יכול להתפלל מנחה?

א. אם עדיין לא אמרו "ברכו"- לא יתחיל להתפלל מנחה אם באמצע התפילה הציבור יאמר "ברכו". כיוון שאינו יכול לסיים בהיתר- הרי זה כמתחיל באיסור.

ב. אם ענה עמהם "ברכו" אינו יכול להתפלל מנחה אלא ערבית שתים, ואם לא ענה עמהם יתפלל מנחה בחוץ.

ג. גם אם לא ענה עמהם "ברכו", ואם רוב אנשי העיר אמרו כבר "ברכו"- הוא נגרר אחריהם ואינו יכול להתפלל מנחה אף אם הוא נמצא בביתו, אלא ערבית שתים.

12. מי שרוצה להתפלל ערבית של שבת מבעוד יום באילו דברים צריך להזהר?

א. שיתפלל מנחה לפני פלג מנחה.

ב. שלא יתחיל סעודת השבת בחצי שעה שלפני צאת הכוכבים.

ג. שיקרא שוב קריאת שמע בצאת הכוכבים.

ד. אם התחילה הסעודה בזמן האיסור, צריך להפסיק לק"ש כשיגיע צאת הכוכבים.

ה. שיתפלל ערבית אחרי פלג מנחה.

13. למה אומרים "ויכולו" בליל שבת שלוש פעמים?

א. בתפלת לחש: כי באמירה זו "כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית".
אחר תפילת לחש: כדי להוציא מי שלא יודע להתפלל.
בקידוש: כדי להוציא בניו הקטנים.

ב. בתפלת לחש: כי באמירה זו "כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית".
אחר תפילת לחש: כדי שיאמרו כולם ביחד ובקול רם.
בקידוש: כדי להוציא בניו הקטנים.

ג. בתפלת לחש: כי באמירה זו "כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית".
אחר תפילת לחש: משום שבאשר יו"ט חל בשבת לא אומרים אותו בתפילה.
בקידוש: כדי לומר אותו על הכוס.

ד. בתפלת לחש: כי באמירה זו "כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית".
אחר תפילת לחש: משום שבאשר יו"ט חל בשבת לא אומרים אותו בתפילה.
בקידוש: כדי להוציא את אישתו ובני ביתו הגדולים שלא היו בבית הכנסת.

ה. בתפלת לחש: כי באמירה זו "כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית".
אחר תפילת לחש: משום שבאשר יו"ט חל בשבת לא אומרים אותו בתפילה.
בקידוש: כדי להוציא בניו הקטנים.

14. ברכת "מעין שבע" נתקנה עבור יחידים שמאחרים לבתי הכנסת, מפני סכנת המזיקין, ולכן:

א. אין אומרים אותה בליל יו"ט.

ב. ביום אין טעם לתקנה זו.

ג. אין אומרים אותה במקום שמתפללים עשרה באופן אקראי.

ד. יו"ט שחל בשבת לא מזכירים יו"ט בברכה זו.

ה. המתפלל ביחיד אין צריך לאמרה.

15. מי שעבר והתפלל מוסף לפני שחרית, או שטעה והתפלל תפילת לחש של מוסף במקום של שחרית- האם יצא ידי חובה?

א. בשניהם יצא י"ח מוסף, אך לא י"ח שחרית .

ב. לפני שחרית: יצא י"ח מוסף. במקום תפילת לחש של שחרית: לא יצא י"ח שחרית ומוסף.

ג. בשניהם יצא י"ח שחרית, כי הברכה העיקרית היא "רצה" שהיא שווה בכל התפילות .

ד. בשניהם לא יצא י"ח מוסף או שחרית . בראשון, כי הקדים קרבן מוסף לפני קרבן תמיד, ובשני כי אמר שקר לפני המקום .

16. למרות שהקידוש על הכוס בליל שבת הוא מדרבנן, אך ביוון שעיקרו מן התורה, לכן הוא קודם ל:

א. לחם משנה .

ב. נר שני של שבת על השולחן .

ג. קידוש של ליל יו"ט .

ד. קידוש של יום .

ה. צרכי סעודת השבת לילה ויום .

17. מי שהתחיל סעודתו בערב שבת מבעוד יום והשבת ממשמשת ובאה- מה יעשה?

א. מן הדין יכול להמשיך סעודתו עד בין השמשות, וכשיגיע בין השמשות יפסיק סעודתו ויפרוס מפה על הפת ויקדש על היין, ולא יברך "הגפן" על היין אם כבר שתה יין לפני כן, ויאכל הפת אחר הקידוש בלא לברך "המוציא" . אך בעל נפש יש לו להזהר לכתחילה שלא להגיע לכך, אלא יסיים הסעודה לפני בין השמשות, ויברך ברכת המזון .

ב. א' נכונה, אלא שאם אין לו יין ומקדש על הפת- יכול להמשיך הסעודה לכתחילה עד בין השמשות, ויפרוס מפה ויקדש על הפת מבלי לברך "המוציא" על הפת .

ג. א' וב' נכונות, אלא שגם אז בעל נפש יש לו להזהר שלא להגיע לידי כך .

18. מתי זמן קידוש של לילה?

א. מן הדין מפלג המנחה, ומצווה מן המובחר בבניסתו מיד אחרי תפלת ערבית אפילו מבעוד יום, ונמשך זמנו כל הלילה, אך יש לו תשלומין כל היום .

ב. א' נכונה, אלא שאם אינו תאב לאכול יכול לדחות הקידוש לכתחילה לתוך הלילה.

ג. א' ב' נכונות, אלא שאם יש אונס קצת שלא יוכל לאכול הסעודה בלילה- יכול לדחות הקידוש למחרת ביום.

ד. א' נכונה, אלא שאם לא קידש בלילה במזיד אינו יכול לקדש ביום .

19. המקדש על היין, האם צריך לשתות בעצמו כמלוא לוגמיו?

א. לכתחילה כן, ובדיעבד אם שתו המסובין ביחד בשיעור רוב רביעית יצאו י"ח.

ב. לכחילה כן, אבל בדיעבד רק אם שתה אחד המסובין כמלוא לוגמיו יצאו י"ח.

ג. ב' נכונה, אלא שאם נדר שלא לשתות יין יכול לתת לכתחילה לאחד מהמסובין שישתה בעצמו.

ד. ב' וג' נכונות, אלא שגם אם הוא שונא יין- יכול לתת לשתות לכתחילה לאחד מן המסובין.

20. מי שקידש על כוס יין ונשפחה לו הכוס לפני ששתה- מה יעשה?

א. אם יש לפניו על השולחן בקבוק יין והיתה דעתו לשתותו, ישתה מיד מהיין ההוא ובלא ברכת "הגפן". ואם אין לפניו יין וגם אם לא הייתה דעתו לשתות יין- יביאו לו יין אחר ויברך "הגפן" על היין בלא קידוש וישתה.

ב. א נכונה, אלא שאם אין לפניו יין והלך הוא בעצמו להביא היין מחדר אחר- אזי צריך גם לקדש שוב.

ג. גם אם היה יין לפניו והיתה דעתו לשתותו- צריך לקדש שוב על היין אך מבלי לברך "הגפן".

21. בימינו שהיינות אינם ביוקר, המקדש על "חמר מדינה" בקידוש היום ויש לו יין בביתו- מה דינו?

א. אם לאחר הקידוש בירך "המוציא" על הפת, יצא י"ח לדברי הכל, אלא שאין זה "מצוה מן המובחר".

ב. א נכונה, אלא שגם אין זה "הידור מצוה".

ג. א' ב' נכונות, אלא שלדעה אחת לא יצא י"ח.

ד. א' ב' נכונות, אלא שאם אכל מזונות אחרי שקידש על חמר מדינה לא יצא י"ח לפי שתי דעות, אם כי להלכה יצא י"ח בדיעבד.

22. מי ששתה יין או שאר משקים אחרי הקידוש ולפני הסעודה, האם צריך לברך עליהם ברכה אחרונה?

א. צריך לברך הן על היין והן על שאר משקים, אלא אם כן יברך ברכת המזון על הכוס ולאחריה ברכה אחרונה, שאז לא צריך לברך על היין.

ב. על היין לא צריך, על שאר משקים צריך, אלא אם כן יברך ברכת המזון על הכוס ויברך אחריה ברכה אחרונה.

ג. לא צריך לברך אחריהם, כיון שהם נפטרו מברכה ראשונה, הרי שהמשקים נעשו טפלים ליין, ואין צריכים לברך אחריהם כמו שאין מברכים על כוס הקידוש.

23. אדם שעשה קידוש (על מנת לסעוד מיד) ויצא ממקומו להתפנות- המאם צריך לחזור ולקדש?

א. צריך לחזור ולקדש.

ב. לא צריך . לחזור ולקדש.

ג. אם שהה זמן ארוך- צריך לחזור ולקדש.
אם חזר לאלתר- לא צריך לחזור ולקדש.

24. מהו שיעור הלחם שחייב אדם לאכול בסעודות השבת?

א. לדעה אחת יותר מכביצה, לדעה שניה כזית, ויש להחמיר כדעה הראשונה.

ב. לדעה אחת כביצה, לדעה שניה כזית, ואין הכרעה.

ג. לדעה אחת יותר מכביצה, לדעה שניה כזית, והלכה כדעה השניה.

25. אילו דברים לומדים מפרשת המן לגבי סעודת השבת?

א. לפי דעה אחת, צריך לאכול הסעודה בשבת עצמה ולא מבעוד יום.
ב. שצריך לאכול שלוש סעודות.
ג. שצריך לאכול לחם דווקא.
ד. שגם נשים חייבות בסעודות שבת ובלחם משנה.
ה. שצריך לבצוע על לחם משנה.
ו. שדי באחיזה של לחם משנה.
ז. לפי דעה אחת, בסעודה שלישית די בלחם שלם אחד.

26. מי שהתחיל לומר בשבת ברכת "יוצר" של חול ונזכר באמצע הברכה- מה יעשה?

א. כל עוד שלא סיים את הברכה- יחזור לראש ברכת "יוצר". ואם חתם הברכה, יאמר אחר התפילה רק את "לא-ל אשר שבת".
ב. יאמר היכן שנזכר את הקטע הנ"ל, ואחר התפילה יאמר פיוט "א-ל אדון".
ג. יאמר אחרי התפילה רק את הקטע "לא-ל אשר שבת".

27. האם יש איזה הידור שלא להוסיף כלל על שבעת עולים בשבת?

א. כן, כדי שלא להוסיף על מה שתקן משה.
ב. כן, לפי מנהגינו שכל עולה מברך בעצמו, אזי העולה הנוסף נכנס לחשש ברכה שאינה צריכה.
ג. לא, אלא אם כן העולה הנוסף חוזר על הפסוקים שכבר קראו, אדי יש חשש ברכה לבטלה.
ד. לא, אלא אם כן מעלים הרבה מעל השבעה, שאז יש טורח צבור.

28. האם המפטיר יכול להחשב במנין שבעה עולים?

א. עד סוף זמן חכמי הגמרא כן, ורבנן סבוראי תקנו שלא.
ב. אם לא אמרו קדיש כן, אם אמרו קדיש- לא.
ג. מן הדין כן, ונהגו שלא.

29. האם קטן שיודע למי מברכים יכול לעלות למפטיר בשבתות?

א. כן, בתנאי שיודע לקרוא ההפטרה היטב (מלבד כמה הפטרות חשובות).
ב. א' נכונה, אך לא בפרשת "זכור", שהיא מן התורה.
ג. א' ב' נכונות, אך גם לא בשבתות שמוציאים שני ספרי תורה.

30. האם מעיקר הדין היה צריך לקרוא ההפטרות בספר נביאי שלם כשר (כמו ספר תורה), או פחות בספר נביאים שלם מודפס?

א. מן הדין היה צריך לקרוא בספר כשר, אלא משום "עת לעשות לה'" התירו לקרוא בספר על נייר רגיל, ולכן עדיין יש עדיפות לקרוא מספר נביאים שלם אפילו על נייר, מאשר מספר הפטרות רגיל על נייר.
ב. אכן כך נהגו בימי חכמי הגמרא לקרוא בספר נביאים שלם כשר, אך כיום משום "עת לעשות לה'" מקילים לקרוא אף בספר הפטרות פשוט.
ג. מלכתחילה לא תקנו לקרוא הפטרות מספר נביאים כשר, אלא מספר הפטרות רגיל, וכל התקנה בייתה שלא יקראו בעל פה אלא מן הכתב.

31. האם חובה על הכל לשמוע ההפטרה מפי המפטיר?

א. לא, אלא העיקר שכל אחד יקרא לעצמו בלחש, אך את הברכות צריך לשמוע.
ב. כן, ולכן גם אם קורא בלחש לעצמו צריך לקרוא מילה במילה עם המפטיר.
ג. לא, ודי במנין שומעים. אך הגולל את ספר התורה צריך לשמוע, ולכן ממתינים לו עד שיסיים לגלול.

32. אילו הבדלים יש בין חיוב קריאת שניים מקרא ואחד תרגום לקריאת התורה?

א. יש מתירים לקרוא שמו"ת בשעת קריה"ת, ואילו קריה"ת אינה מהוה תחליף לשמו"ת.
ב. לשמו"ת יש תשלומין, ולקריה"ת אין תשלומין.
ג. שמו"ת הוא חובת יחיד, בעוד קריה"ת היא חובת הציבור.
ד. בשמו"ת חייב כל אדם, ואילו בקריה"ת אין חובה על כל אחד מהציבור לשמוע הקריאה.
ה. קריה"ת יוצאים י"ח בשמיעה, ואילו שמו"ת לכתחילה צריך לקרוא בעצמו.

33. מה צריך לקרוא בתור תרגום?

א. מן הדין רש"י ש"בנוי על יסוד התלמוד" (או פירוש אחר של התורה " שמפרש כל מילה"), ובלבד שמבין. וירא שמיים גם אונקלוס ש"זכה שניתן בסיני".
ב. מן הדין רש"י אף אם אינו מבין, וירא שמיים אונקלוס ופירוש התורה שמבין.
ג. מן הדין די בתרגום מילולי, וירא שמיים אונקלוס עם פירוש רש"י ובלבד שמבינם.
ד. מן הדין אונקלוס ש"מפרש כמה דברים שאין להבין מתוך המקרא", וגם "ניתן בסיני", וירא שמיים גם רש"י אם מבין.

34. בשעושים קידוש לפני מוסף, מה צריך לאכול או לשתות? ומה מותר לאכול?

א. צריך לאכול בזית מין דגן או לשתות רביעית יין מלבד כוס הקידוש. ומותר לאכול פת כביצה, ופירות אפילו הרבה.
ב. א' נכונה, ודי לשתות רביעית יין מכוס הקידוש.
ג. א' נכונה, אלא שמותר לאכול פת יותר מכביצה ומזונות אפילו כדי "לסעוד הלב".

35. למה תקנו קידוש בשבת ביום רק בברכת "הגפן"?

א. כדי שיהיה היכר שהקידוש הוא רק מדרבנן.
ב. כי הקידוש של היום הוא רק מדרבנן.
ג. כי אי אפשר לומר ביום שבת "ויכולו".
ד. כי כל התקנה של הקידוש הוא משום כבוד יום, ודי בברכת "הגפן" להדגיש את חשיבותו של כבוד יום.

36. כבוד יום קודם לכבוד לילה, ולכן:

א. אם אין לו יין או חמר מדינה או פת לקדש עליו ביום- אין צורך להמתין ויכול לאכול שאר מאכלים בלא קידוש.
ב. צריך שהשולחן יהיה ערוך ומסודר בבואו מבית הכנסת כמו בלילה.
ג. קידוש של יום קודם לצרכי סעודת הלילה.
ד. צרכי סעודת היום קודמים לצרכי סעודת הלילה.
ה. אם יש לאדם מעט מיני מגדים לא יאכלם בלילה אלא ביום.

37. השלם את מאמר חז"ל הבא: "לא נתנו שבתות לישראל אלא כדי..."?

א. "להודיע לעם את חוקי האלקים".
ב. "ללמד בהם תורה לרבים".
ג. "להתענג בהם בעונג אכילה ושתיה ושינה".
ד. "לעסוק בהם בתורה".

38. מי שאינו יכול לאכול פת בסעודה שלישית במה יכול לקיימה?
(דרג המאכלים לפי סדר העדיפות)

א. מאכל ממיני דגן, פירות, בשר ודגים.
ב. מאפה ממיני דגן, תבשיל ממיני דגן, רביעית יין, בשר ודגים, פירות.
ג. מאכל ממיני דגן, בשר ודגים, פירות.
ד. מאכל ממיני דגן, רביעית יין, בשר ודגים, פירות.

39. מה לומדים מהכלל הבא: "לעולם אין מתחילין תפילה בלא קדיש לפניה"?

א. שמן הדין גם בתפילת השחר היו צריכים לומר קדיש.
ב. שאין אומרים קדיש אחר קריאת התורה של מנחה בשבת.
ג. שצריכים לומר כמה פסוקים לפני הקדיש שלפני התפילה.
ד. שאין לומר שום פסוק אחר קדיש שלפני התפילה.

40. מי שהתפלל ערבית של מוצאי שבת ושכח לומר "אתה חוננתנו" ועשה מלאכה (בלי לומר "ברוך המבדיל") או טעם משהו לפני שהבדיל על הכוס- מה יעשה?

א. בין אכל ובין עשה מלאכה, אם עדיין לא הבדיל על הכוס- יתפלל ערבית ויבדיל על הכוס, ואם כבר הבדיל- יתפלל ערבית שוב וגם יחזור להבדיל על הכוס.
ב. אם אכל, בין הבדיל על הכוס ובין לא- צריך לחזור ולהתפלל ערבית. ואם רק עשה מלאכה- בין כך ובין כך לא צריך לחזור להתפלל.
ג. בין אכל ובין עשה מלאכה, אם עדיין לא הבדיל על הכוס- יתפלל ערבית ויבדיל על הכוס, ואם כבר הבדיל- יתפלל שוב ערבית, ואין צורך שוב להבדיל על הכוס.
ד. אם כשנזכר עדיין לא הבדיל על הכוס- יתפלל שוב ערבית ויבדיל על הכוס, ואם כבר הבדיל על הכוס- לא יתפלל שוב ערבית.

41. למה ממלאים כוס הבדלה על כל גדותיו?

א. כדי שגם ברכת ההבדלה תהיה על כוס מלאה בראוי.
ב. כדי שברכת הגפן תהיה על כוס מלאה בראוי.
ג. כדי שגם השתיה תהיה מכוס מלאה בראוי.
ד. כדי שישפך ממנו מעט על הארץ לפני ההבדלה.

42. מי ששמע הבדלה בבית הכנסת, באלו אופנים הוא יכול להבדיל בביתו לאשתו שאינה יכולה להבדיל בעצמה?

א. אם התכוון שלא לצאת בהבדלה שבבית הכנסת.
ב. אף אם התכוון שלא לצאת בברכת היין.
ג. אף אם התכוון לצאת.
ד. אף אם לא התכוון לצאת.

43. להלכה, האם חיוב ההבדלה היא מן התורה? והאם נשים חייבות בה?

א. הגברים חייבים הן בתפילה והן על הכוס, והנשים רק על הכוס.
ב. הגברים והנשים חייבים מדרבנן, אלא שלאשה יששצד פטור, ולכן אינן יכולות להוא גברים.
ג. הגברים חייבים מן התורה, והנשים מדרבנן.
ד. הגברים והנשים חייבימדרבנן במידה שווה.
ה. הגברים חייבים מדרבנן, והנשים ספק חייבות, ולכן גבר שיצא י"ח הבדלה לא יכול להוציא את האישה.

44. להלכה, האם יש הבדל בין ברכת הבשמים לברכת האש במוצאי שבת?

א. ברכת הריח יכול לברך עד יום שלישי, וברכת האש רק במוצאי שבת.
ב. כן, ברכת הבשמים היא ברכת הנהנין וברכת האש אינה ברכת הנהנין.
ג. ברכת הריח יכול לברך אם הוא נהנה וברכת האש אסור לו לברך גם אם נהנה.
ד. אין צריך לחזר אחר הבשמים, ואילו אחרי האש צריך לחזר.
ה. אדם שכבר יצא י"ח הבדלה יכול לברך לאחרים ברכת הריח אם גם הוא נהנה, משא"כ ברכת האש טוב שלא יברך להם.

45. למה תקנו לברך על האש במוצאי שבת?

א. לזכר שנברא האש במוצאי שבת, וכיוון שנאסר בשבת, הרי השבת נבדלת בזה משאר הימים, ועל כך אנו מברכים.
ב. כל התשובות נכונות.
ג. לזכר שנברא האש במוצאי שבת.
ד. לזכר שנברא האש במוצאי שבת, וכיוון שנאסר בשבת והותר עכשיו כאילו נברא עכשיו

46. להלכה, עד מתי אפשר לאכול ולשתות לפני הבדלה?

א. אם שכח והתחיל לאכול בבין השמשות, צריך להפסיק מיד שנזכר.

ב. סעודה, אם התחיל מלפני השקיעה יכול להמשיך עד תוך הלילה או עד שיתפלל ערבית בתוך הסעודה. ושאר מאכלים ומשקים עם בין השמשות.

ג. אלא שאף אם התפלל ערבית בסעודה אינו צריך להפסיק, כי תפילה אינה מפסיקה באמצע הסעודה.

ד. אלא שאם שכח והתחיל הסעודה בבין השמשות צריך להפסיק מיד כשיגיע הלילה, ואילו שאר דברים מיד כשנזכר.

47. להלכה, אילו דברים מותרים לעשות לפני שמבדיל בתפילה?

א. הדלקת הנר על ידי השמש.

ב. כל איסורי עובדין דחול.

ג. כל איסורי דברי סופרים התלויים בדיבור (חוץ משאלת כל צרכיו).

ד. טלטול הנר לצורך הבדלה.

ה. כל הדברים האסורים משום שבות.

48. האם יש איסור להדליק נר או שאר מלאכות, כמו כתיבה, בישול, תפירה, הבערת עצים (ובימינו נהיגה ברכב), אחרי שהבדיל בתפילה לפני שמבדיל על הכוס?

א. להלכה לא, אך המנהג להמתין עד אחרי הבדלה על הכוס.

ב. להלכה לא, אך יש דעה האוסרת הכל.

ג. להלכה לא, אך יש דעה האוסרת אפילו כתיבה, הבערת עצים, ובישול.

ד. להלכה לא, אך יש דעה האוסרת תפירה וחטיבת עצים.

49. למה אסור לעשות מלאכה לפני הבדלה?

א. כי אסור לאדם להתעסק בחפציו קודם שילוה את המלך.

ב. כי לפני הבדלה עדיין לא יצאה תוספת שבת.

ג. כי הבדלה מבדילה בין קודש לחול, ורק אח"כ מותר להתעסק במלאכות של חול.

ד. כי כתוב "זכור ושמור", זכרהו בכניסתו בקידוש וביציאתו בהבדלה, וצריך להישמר מעשיית מלאכה לפני זכירת השבת ביציאתו.

50. אלו דברים נוהגים לעשות כדי ללוות את השבת דרך כבוד?

א. להבין משהו חדש לכבוד סעודה זו.

ב. להזכיר את אליהו הנביא לאחר הבדלה.

ג. לשיר פיוטים וזמירות אחר ההבדלה.

ד. סעודת מלוה מלכא בפריסת מפה.

ה. להרבות בנרות במוצאי שבת.